

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 9/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 29. marca 2017 prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti MARIOL KN s. r. o., Družstevná 1177/8, Komárno, zastúpenej advokátkou JUDr. Máriou Kuttnerovou, Kozačeka 2003/40, Zvolen, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 46/2015 z 27. júla 2016 vedenú pod sp. zn. Rvp 15059/2016 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžf 11/2015 z 27. júla 2016 vedenú pod sp. zn. Rvp 36/2017 a takto

r o z h o d o l :

Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 36/2017 a sp. zn. Rvp 15059/2016 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 15059/2016.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu bola 6. decembra 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti MARIOL KN s. r. o., Družstevná 1177/8, Komárno (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Sžf 46/2015 z 27. júla 2016. Predmetná

sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 15059/2016 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi JUDr. Rudolfovi Tkáčikovi, ktorý je členom III. senátu ústavného súdu.

2. Zo sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 15059/2016 vyplýva, že najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 3 Sžf 46/2015 z 27. júla 2016 na základe odvolania sťažovateľky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 S 104/2013-104 z 18. decembra 2014, ktorým krajský súd zamietol žalobu sťažovateľky podanú podľa § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Sťažovateľka sa žalobou domáhala v správnom súdnictve prieskumu zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) č. 1100305/1/372277/2013 z 2. augusta 2013 v spojení s prieskumom týmto rozhodnutím potvrdeného dodatočného platobného výmeru Daňového úradu Nitra, pobočky Komárno (ďalej len „daňový úrad“) č. 9410402/5/1655542/13/Rig z 30. apríla 2013 (ďalej len „dodatočný platobný výmer z 30. apríla 2013“). Dodatočným platobným výmerom z 30. apríla 2013 daňový úrad znížil sťažovateľke nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie august 2011 zo sumy 87 277,26 € na sumu 57 534,69 €, a to na základe výsledkov daňovej kontroly vykonanej u sťažovateľky ako platiteľky DPH na zistenie oprávnenosti jej nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie august 2011. Daňová kontrola začala 21. novembra 2011 a bola ukončená vyhotovením protokolu o kontrole č. 9410401/5/1308452/13/Cso z 25. apríla 2013 v spojení s jeho prerokovaním so sťažovateľkou 29. apríla 2013. Dôvodom vydania dodatočného platobného výmeru bolo kontrolné zistenie daňového úradu, že u sťažovateľky nie sú splnené zákonné podmienky pre oslobodenie od DPH podľa § 43 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), t. j. pri dodaní tovaru do iného členského štátu Európskej únie, ktoré si sťažovateľka uplatňovala v daňovom priznaní za august 2011 podanom daňovému úradu 23. septembra 2011 v súvislosti s dodaním tovaru „základový olej MP 150/80“ do Maďarska pre odberateľa [REDAKOVANÉ] prostredníctvom maďarského prepravcu [REDAKOVANÉ].

3. Sťažovateľka v sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 15059/2016 ústavnému súdu navrhla, aby svojím rozhodnutím odložil vykonateľnosť rozsudku najvyššieho súdu sp. zn.

3 Sžf 46/2015 z 27. júla 2016 až do rozhodnutia vo veci samej, a vo veci samej navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej označených základných práv týmto rozsudkom najvyššieho súdu, tento napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov konania.

4. Ústavnému súdu bola 4. januára 2017 doručená sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžf 11/2015 z 27. júla 2016. Predmetná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 36/2017 a bola pridelená sudkyni spravodajkyni JUDr. Marianne Mochnáčovej, ktorá je členkou I. senátu ústavného súdu.

5. Zo sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 36/2017 vyplýva, že najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 3 Sžf 11/2015 z 27. júla 2016 na základe odvolania sťažovateľky potvrdil rozsudok krajského súdu č. k. 14 S 150/2013-56 z 18. septembra 2014, ktorým krajský súd zamietol žalobu sťažovateľky podanú podľa § 247 ods. 1 OSP. Sťažovateľka sa žalobou domáhala v správnom súdnictve prieskumu zákonnosti rozhodnutia finančného riaditeľstva č. 1100305/1/458513/2013/5057 z 24. septembra 2013 v spojení s prieskumom týmto rozhodnutím potvrdeného dodatočného platobného výmeru daňového úradu č. 9410401/5/3361275/2012 z 15. novembra 2012 (ďalej len „dodatočný platobný výmer z 15. novembra 2012“). Dodatočným platobným výmerom z 15. novembra 2012 daňový úrad nepriznal sťažovateľke nadmerný odpočet DPH za zdaňovacie obdobie marec 2011 v sume 324 024,15 € a určil jej vlastnú daňovú povinnosť na DPH v sume 23 511,90 €, a to na základe výsledkov daňovej kontroly vykonanej u sťažovateľky ako platiteľky DPH na zistenie oprávnenosti jej nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie marec 2011. Daňová kontrola začala 21. júna 2011 a bola ukončená vyhotovením protokolu o kontrole č. 9410402/5/2926710/2012/Kel, Jak z 12. októbra 2012 a dodatku k protokolu z 8. novembra 2012 v spojení s ich prerokovaním so sťažovateľkou 13. novembra 2012. Dôvodom vydania dodatočného platobného výmeru bolo kontrolné zistenie daňového úradu, že u sťažovateľky nie sú splnené zákonné podmienky pre oslobodenie od DPH podľa § 43 zákona o DPH, t. j. pri dodaní tovaru do iného členského štátu Európskej únie, ktoré si sťažovateľka uplatňovala v daňovom priznaní za marec 2011

podanom daňovému úradu 26. apríla 2011 okrem iných v súvislosti s dodaním tovaru „základový olej MP 150/80“ do Maďarska pre odberateľa [REDAKOVANÉ], prostredníctvom nemeckého prepravcu [REDAKOVANÉ].

6. Sťažovateľka v sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 36/2017 navrhla ústavnému súdu, aby svojím rozhodnutím odložil vykonateľnosť rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžf 11/2015 z 27. júla 2016 až do rozhodnutia vo veci samej, a vo veci samej navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej označených základných práv týmto rozsudkom najvyššieho súdu, tento rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov konania.

7. Sťažovateľka v prvom okruhu svojej sťažnostnej argumentácie v oboch sťažnostiach zdôrazňuje, že nezákonnosť ňou namietaných rozhodnutí vydaných v daňovom konaní spočíva v porušení § 79 zákona o DPH daňovým úradom, keď daňový úrad v zákonnej lehote nevrátil sťažovateľke uplatnené nadmerné odpočty DPH za samostatne kontrolované zdaňovacie obdobia marec a august 2011 a ani jednotlivé daňové kontroly nezačal v lehote podľa § 79 zákona o DPH. Sťažovateľka najvyššiemu súdu vytýka, že dôvodiac limitmi prieskumnej právomoci súdu v správnom súdnictve danými žalobou neakceptoval jej odvoláciu námietku, ktorou namietala, že krajský súd sa týmto dôvodom nezákonnosti preskúvaných rozhodnutí vôbec nezaoberal a nevysporiadal.

8. V druhom okruhu svojej sťažnostnej argumentácie sťažovateľka v oboch sťažnostiach najvyššiemu súdu vytýka odobrenie záverov krajského súdu o neakceptovaní ňou namietanej nezákonnosti preskúvaných rozhodnutí spočívajúcej v nedostatočnom zistení skutkového stavu daňovým úradom v spojení s opomenutím sťažovateľkou predložených dôkazov a nesprávnym vyhodnotením vlastných zistení daňového úradu. V tejto súvislosti je podstatné, že v oboch sťažnostiach boli daňovým úradom zisťované a vyhodnocované obdobným spôsobom skutočnosti týkajúce sa totožného maďarského odberateľa tovaru, ako aj ďalšie skutočnosti a najvyšší súd priam s totožným odôvodnením a totožnými závermi odobril postup a závery daňového úradu pri ustálení jeho skutkových záverov.

II.

9. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

10. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

11. Podľa čl. II ods. 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. marca 2017 do 28. februára 2018 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predsedníčka ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 15059/2016 a sp. zn. Rvp 36/2017 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a v predmete rozhodovania odvolacieho súdu (najvyššieho súdu), proti ktorému sťažnosti smerujú, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení

s § 166 ods. 1 CSP rozhodol, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 15059/2016 a sp. zn. Rvp 36/2017 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 15059/2016.

13. Tieto skutočnosti boli podkladom pre záver ústavného súdu obsiahnutý vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2017